

ASSOCIATION

DESCENDANTS OF THE REFUGEES AND MIGRANTS FROM THE TERRITORY OF
THE REPUBLIC OF NORTH MACEDONIA AND FRIENDS

Str. "Knyaz Alexander I" № 16, Entr. B, app. 2, 1000 Sofia, Bulgaria

---

OFFICE@POTOMCI.ORG

+359 878 651 865; +359 888 811 153

TO: THE ALBANIAN COMMUNITY IN NORTH MACEDONIA AND ITS
POLITICAL LEADERS

TO: THE HEADS OF DIPLOMATIC MISSIONS ACCREDITED IN NORTH
MACEDONIA AND BULGARIA

COPY: MEDIA IN NORTH MACEDONIA, BULGARIA, ALBANIA, AND KOSOVO

DEAR REPRESENTATIVES OF THE ALBANIAN COMMUNITY LIVING IN THE REPUBLIC OF NORTH
MACEDONIA,

A reason to appeal to you as your neighbours and friends, whose ancestors in the past led a common struggle against the Ottoman and Serbian enslavers, are some of the current statements of political leaders of the North Macedonian Albanians. The ruling VLEN party stated that the Bulgarian community will not be included in the Constitution, as Bulgaria did not have a regular government and there was no one to talk to. Until recently, the ruling DUI party promoted the idea that 'the Macedonians must have good relations with the Albanians, otherwise they will be absorbed by the Serbs, Bulgarians and Greeks.'

We believe that these statements do not correspond to the pre-election promises of the Albanian parties but are rather directed against the EU membership of the Republic of Macedonia, against the interests of the Albanians in the Balkans, and against the Albanian-Bulgarian friendship, all of which ultimately serves Serbian interests – something which is openly done by the current government and president of the Republic of Macedonia. You have hardly forgotten that at the early 1990's, Ms Gordana Siljanovska-Davkova openly spoke out against the breakup of Yugoslavia and opposed the desire for independence of the individual Yugoslav republics. And this year, already as President of the Republic of North Macedonia, during her visit to Serbia, she announced that Serbs live on both sides of the Serbian-North Macedonian border! We know why she did not mention the Macedonian Bulgarians. But we wonder why she didn't mention you, the North Macedonian Albanians? Or maybe you put up with this ignoring? We ask ourselves why you do not react to the statements of the current government in Skopje against the construction of Pan-European Corridor No 8? We know about Belgrade's dream to eliminate all cooperation with Bulgaria, but this corridor also connects Albania, and reaches Italy. Do you think that these countries have no interest in its construction, or do you want to condemn them to non-connectivity and thus endanger the security of our region so that Belgrade can realize its plans for a 'Serbian World'?! We ask why they do not react against the leakage of classified NATO information from Skopje to Belgrade?!

As regards the mentioned statements of some Albanian political leaders of today, we must clearly say that the insistence on the part of the Bulgarian people be included in the Constitution of the Republic of North Macedonia, analogous to all other parts of peoples, including the Albanian one, is a request of its citizens with a Bulgarian identity, not of Bulgaria. This was requested because such

is the state structure of the Republic of North Macedonia. According to the current Constitution, 'citizens of the Republic of Macedonia' are 'the Macedonian people, as well as the citizens living within its borders who are part of the Albanian people, the Turkish people, the Wallachian people, the Serbian people, the Roma people, the Bosnian people'. The exclusion of parts of other peoples is in the basis of their discrimination.

For the first time already in the summer of 1992, the leader of the party of the united Macedonians, Vancho Veskov, stated that 'the biggest mistake at this moment is that the help of the Macedonians from all over the world is being eliminated, and especially of those from Bulgaria, whose self-awareness is Bulgarian... In the Republic of Macedonia, these people are discriminated because of their Bulgarian self-awareness. Even those who feel Bulgarian are persecuted in Vardar Macedonia. The Republic of Macedonia must recognize these Bulgarians who live in its territory.' Vancho Veskov was persecuted for this statement. On September 15, 1992, his two-year-old son Alexander Veskov was killed in front of their home with a hunting rifle. Then Vancho Veskov stated that he had expected this incident to happen to him. The police did not find the perpetrator of the murder, and since the repression of Vancho Veskov did not stop, he was forced to leave the Republic of Macedonia and emigrate to New Zealand. Unfortunately, in this case this is not the only violent death!

Where do you see a request from Bulgaria, and what does it matter what the Bulgarian government is? When during certain periods of the past Albania, under Yugoslav pressure, did not protect the interests of the Kosovo Albanians, did the Kosovo problem not exist? Kosovo has fought for independence no matter what the Albanian government was!

As for the DUI's message, we make an analogy as if the Serbs would say that the Kosovars should have good relations with them because otherwise the Albanians will swallow them up! We need to remind that Yugoslav dictator Tito also tried to create a Kosovar language. Enver Hoxha's Albania then decided to help the suffering Albanians in Yugoslavia, but the Kosovars, who are Ghegs, did not become Tosks, even though the Albanian literary language is based on the Tosk dialect. It is not clear to us how the Bulgarians will absorb the North Macedonians, since the differences between the tongues in Bulgaria and North Macedonia are much smaller than between the Gheg and Tosk tongues of the Albanian language. Even today, if the Albanians do not go through a unified education system, the Ghegs and Tosks do not understand each other. We have no such problem. Any native speaker of the Western Bulgarian tongues is also well understood in the Eastern-Bulgarian-speaking areas, and vice versa. For this reason, the probability that the Bulgarians will absorb the North Macedonians is much less than that the Tosks will absorb the Ghegs. Therefore, we call on the Albanian leaders to take care of the Albanian problems and let us solve our problems.

We believe that in the current situation, Albanian unity is threatened because Albania and the Republic of North Macedonia are in a common negotiation package for EU membership, but with Skopje's refusal to reform in order not to sever ties with Serbia, Tirana is also doomed to isolation. In order to meet this challenge, we insist to the European institutions that Albania and RN Macedonia be separated, and Tirana starts negotiations for EU membership on its own, in order to at least partially stabilize the Balkan geopolitical horizontal.

Regarding the care of the DUI towards them, unwanted by the Macedonians themselves, we state that such a statement contradicts with Albanian traditions. We remind herewith that in all printed Albanian publications, including Albanian newspapers published in Skopje until 1912, the Albanians refer to us – their neighbours – only as Bulgarians. (Bullgarët dhe serbët në artikujt e gazetës "Shkupi" (1911-1912). Shkup/Ckonje/Skopje, 2023. 265) We need to recall that when in 1942 Albania conducted a population census in today's western RN Macedonia, 72,745 Bulgarians were registered, and they are, for example, the majority in the subprefecture of Tsarev Izvor (Resen district), Korcha prefecture. (Tokat e liruara 1941-1944. Përmbledhje dokumentesh. III. Shkup, 2016.

115-117) Of these Bulgarians there are still living people, but today not one of them is given the right to declare himself as such. Are they second-class citizens?

The described relations of friendship between Macedonian Bulgarians and Macedonian Albanians continued during the period of our common struggles against the regime in communist Yugoslavia. We remind you that in the 1960's, discussions about Bulgarian-Albanian relations began among the Macedonian Albanian community. This process increasingly alarmed the Yugoslav authorities and mass surveillance of Albanian intellectuals started. In 1969, in the Pirin Café in Skopje, the UDBA intercepted a conversation between Sejdi Kreisi and Hamid Bitik, in which they claimed that Central and Eastern Macedonia were inhabited by Bulgarians, and that there was no Macedonian nation. Then Feta Elmazi from Kicevo was arrested as well, as he claimed that there was no Macedonian nation, and that this population was Bulgarian. (Appendix 1)

The fate of writer and journalist Mehmet Ali Hoxha, editor of the Children's Joy [Detska Radost] magazine is particularly difficult. He was sentenced to 5 years of rigorous imprisonment for denying the existence of a 'Macedonian' nation, which was why he contested the right of the Macedonian Academy of Sciences and Arts to bear that name. In the trial, it became clear that Mehmet Hoxha repeatedly held similar conversations in the Macedonian Book Publishing House and in the Writers' Club, in which he 'denied the Macedonian national, cultural and historical wealth and went so far as to justify the Great Bulgarian aspirations with which Macedonians are not recognized as a nation.' (Appendix 2)

We express our gratitude to Ramadan Riza Sadiku from Bitola, who on April 15, 1969, sent a letter of protest to the Chancellor of the University of Chicago because of the visit of the creator of the Skopje written standard, Blaze Koneski, to the University of Chicago. In this letter, R. Sadiku wrote: 'I was very surprised that the communist authorities in Yugoslavia started denationalizing the Bulgarian population in Macedonia... Being a witness as an Albanian teacher in various villages, and for a short time in the town of Bitola, of what the authorities are doing against the Macedonian Bulgarians, and bearing in mind the manifestations of the mentioned Blaze Koneski, around whom a public question has now arisen, following the dictate of my consciousness I considered it right to inform you... Before the establishment of communist power in Yugoslavia, we had never heard of any Macedonian nation and Macedonian language... For centuries already, we, the Macedonian Albanians, have known these Slavs only as Bulgarians, and we have called their language Bulgarian, as they themselves called it.' (Appendix 3)

Apparently, this protest was paid attention by the Chancellor of the University of Chicago because he sent a response in which he tried to justify his action. R. Sadiku, however, rejected the said arguments as untenable and sent a second letter on August 27, 1969. In it, he contrasted his own impressions with the pseudo-scientific claims: 'I, as a teacher in Macedonia under Yugoslav rule and a resident of this region until recently, know that the local Slavic population is Bulgarian, and its language is Bulgarian.' To confirm the rightness of his statement, he quoted a material of Skopje *Nova Makedonija* newspaper from March 8, 1969, in which the findings of a state commission that examined how the public treats the official language were published. 'It turns out that even the teachers who teach it to the youth, talk in it at school in the home dialect. And officials also use in their official correspondence a ridiculous jumble of local dialects, of Croatian or Serbian expressions, mixed with words and newly coined expressions from this 'literary' language.' For this reason, R. Sadiku is convinced that 'the creation of Blaze Koneski and some persons like him is something funny, not to mention it is humiliating for the domestic society.' (Appendix 4)

However, the most critical political assessment by Albanians of Serbian Macedonian nationalism was made in 1971, when the September issue of the leading Albanian newspaper *Flamuri* published abroad, pointed out that a 'new' Macedonian nation and church were invented in Yugoslav Macedonia.

This latest collaboration between Macedonian Bulgarians and Macedonian Albanians has borne fruit. As early as 1947, Macedonian Bulgarians in the free world supported Albanian protests Yugoslavia's attempts to absorb Albania. Several dozens of articles were published in *The Macedonian Tribune* newspaper in support of the struggle of the Albanians against Yugoslav politics. In 1958, Gian Marconi, MD, a Skopje-born Albanian who lived as an emigrant in Buffalo, sent greetings to the Congress of the Macedonian Patriotic Organization wishing 'freedom to all oppressed nationalities in a free and democratic Macedonia.' In 1962, G. Marconi attended the 41st Congress of the Macedonian Bulgarians held in Buffalo and delivered a speech. In it, he drew attention to the contribution of some Albanian Catholics to the cause of the Macedonian Bulgarians, such as Sister Aloati, or of some Albanian teachers in the Bulgarian Catholic schools in Thessalonica and Istanbul. (Appendix 5) The following year, a Loyalty Day parade was held in Buffalo. The local organization of the Macedonian Bulgarians decided to participate together with the representatives of the Albanian community. The Bulgarian-Albanian group was the most applauded by the attendees, which is why it was ranked first in the event competition. (Appendix 6)

Against the background of the above-presented data, the current positions of some Albanian political leaders in Skopje cause real bewilderment. We want to emphasize that we are not disputing either the Macedonian or the Kosovar identity. We believe that every person has the right to decide for himself what he is and what language he speaks. We want to protect the human right of those citizens of North Macedonia who have preserved their historical Bulgarian self-awareness identity, to have the right to freely express it. The deprivation of this human right is not a bilateral dispute with Bulgaria but is the essence of the long-standing internal conflict in the Republic of North Macedonia. Our organization, representing the interests of descendants of immigrants and refugees from the Republic of Macedonia, will never back down from defending this human right, which is enshrined in the EU-accepted negotiating framework for the Republic of North Macedonia.

Dear representatives of the Albanian community in the Republic of North Macedonia, the choice of the path that Skopje will take towards its EU integration also depends on you! You have the right to take your part in the decision whether the Republic of North Macedonia will continue to follow the current path to Belgrade, or the path to Europe will be chosen.

With respect and fraternal greetings,

CO-CHAIRPERSONS:

Prof. Trendafil Mitev

Assoc. Prof. Spas
Tashev

Ilija Stojanovski

SECRETARY:

Dimitar M. Dimitrov

Sofia, August 30, 2024

НОВИ ПРИСЪДИ НАДЪ АЛБАНЦИ

КОИТО ПОДЪРЖАЛИ, ЧЕ МАКЕДОНСКИТЪ СЛВЯНИ СЪ БЪЛГАРИ.

Виена, 29 Мартъ 1969

Какво се върши отъ титовата полиция надъ албанцитъ въ Косово и Метохия отминаваме. Общо е убеждението въ Югославия, че въ тия области множество албанци сж били подложени на побоища и че моралниятъ натискъ продължава, при друженъ съ военно-полицейски притеснителни мърки.

Известява се въ броеветъ отъ 25 и 26 т. м-цъ на скопската «Нова Македония» за други двама сждени албанци.

Окржжниятъ сждъ въ Скопје е провънестъ присжда за седмъ години строгъ затворъ по отношение на 40-годишниятъ албанецъ Сейди Креиви. Той е свършилъ висшето педагогическо училище въ Скопје.

Обвиняванъ е, че въ кафенето «Пиринъ» въ Скопје, както и въ дома на Хамидъ Битикъ говорелъ, че нѣкои части отъ Черна Гора и отъ западна Македония се падали на Албания, а че цѣлата останала Македония трѣбвало да бжде дадена на България, тъй като не съществувала никаква македонска народност.

Подъ следствие се намира и

албанецътъ отъ Кичево Фета Елмази. И той е обвиненъ, заедето билъ създавалъ омраза между «македонцитъ» и албанската народност. Скопскиятъ вестникъ изрично отбелязва какъ Фета Елмази подържалъ предъ гражданитъ, че само мащина хора въ западна Македония говорили на «македонски языкъ»; че не съществувала македонска нация и че най-голямата частъ отъ Вардарска Македония трѣбвало да се присъедини къмъ България.

Докато прости и учени албанци предъ самитъ сждилица въ Скопје изнасятъ истината срещу денационализаторскитъ домогвания на титовата сатрапия срещу македонската българщина, организитъ на тая сатрапия сж заповѣдали, на 23 мартъ тая година, да се прави въ Охридъ процесия изъ улицитъ, отъ страна на ученицитъ и на работници отъ тамошнитъ държавни предприятия. Целта на тази процесия била — споредъ скопскиятъ титовъ вестникъ — да се протестира, заедето България имала нѣкакви аспирации спрямо Вардарска Македония.

Ако въ Охридъ властитъ насила могатъ да докаратъ ученицитъ въ такива процесии, съзнание нѣма, че въ България доброволно биха манифестирали не по-малко отъ сто хиляди души младежи, за да изтъкнатъ, че тѣ сж българи отъ Македония; и че градъ Охридъ за цѣлата българщина е нѣщо свято като Ерусалимъ. Стига българскитъ власти да не се противопоставятъ съ оръжие на такива народни демонстрации.

И за слепцитъ е ясно, че много голѣмо значение иматъ думитъ на споменатитъ албанци предъ скопския сждъ, за българския характеръ на македонскитъ славяни; а никакво значение нѣматъ полицейскитъ процесии като оная, която сърбокомуниститъ сж си устроили въ Охридъ, където сж събрали къмъ хиляда младежи отъ училищата. Сигурно много сж се смѣяли на тази процесия и охридскитъ турци и албанци, които твърде добре знаятъ, че отъ вѣкове насамъ въ тоя градъ живѣятъ българи, а не нѣкаква «македонска» нация.

К.

ПЕТ ГОДИНИ ЗАТВОР ЗА МЕХМЕТ АЛИ ХОЌА

Вчера, во Окружниот суд во Скопје, советот на тројцата под претседателство на судијата Благоја Ченевски, по дводневниот судски препрес, му изрече казна затвор во траење од пет години, на обвинетиот Мехмед Али Хоџа, кој според образложението на судската тројка, застапникот на обвинетието и многубројните сведоци, во текот на изминатите две години е актер на продолжено кривично дело, со тоа што предизвикувал национална, верока и расна нетрпелност, која раѓала раздор и омраза меѓу македонскиот народ и албанската народност во СР Македонија.

Во текот на вчерашниот судски ден, пред судскиот совет се појавија сведоците Исо Казивки, Јордан Мияновски и Донка Павловска, кои во извесна мера само ги дополнија фактите, прибраки во претходната постапка.

Дело против братството и единството

Застапникот на обвинетието, заменикот јавен обвинител Миле Арсениевски, образложувајќи ги неделата на 45-годишниот просветен работник Мехмед Али Хоџа и внајзигајќи ја вивнатата општествена опасност, покрај другото рече и тоа дека „обвинетиот со истапите во просториите на книгоиздателството „Македонска књи-

га“ и Клубот на писателите, повикувал на национална нетрпелност и тоа на конструиран начин. Со своите изјави, тој се обидува да го немира македонското национално, културно и историско богатство на одел и до таа крајност, што ги оправдувал големобугарските аспирации, со кои не се признаваат Македонците како нација.

Во прилог на ова, зборуваат и неговите изјави, дека во најскоро време Македонците ќе станат малцинство и дека ќе бидат истиснати од староседелците на овој дел на Балканот, асоцирајќи на Албанците.

ПИСМО НА АЛБАНЕЦЪ ОТЪ БИТОЛЯ

ДО УВАЖАЕМИЯ ГОСПОДИНЪ РЕКТОРЪ
НА УНИВЕРСИТЕТА ВЪ ЧИКАГО

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИНЪ РЕКТОРЕ,

Долуподписаният съм по народност албанец, роден в град Битоля, намиращ се в западна Македония, която днес е под югославска власт.

Напуснах отечеството ми през 1954 година, когато бях на 28-годишна възраст, и се установих в Истанбул.

Започнах образованието си в Скопие (Македония) и сетне участвах във селата Лажоц и Злокуене в Битолска околия, до 1954 година; известно време бях учител и в село Шемшево, Тетовска околия.

Твърде изненадан бях, че комунистическият власти в Югославия започнаха денационализация над българското население в Македония. Но още по-голяма бѣ изненадата ми като узнах, че на г. Блаже Конески — един от познатите денационализатори, е била отредена научна титла от страна на Чикашкия университет.

Бидейки, като албански учител изъ разни села, а за кратко време и в град Битоля, свидетел на онова, което властта върши срещу македонските българи, а имайки предвид и проявленията на споменатия Блаже Конески, около които сега се е подигнала публична въпрос, по съвест съмтих за правилно да Ви уведомя, Уважаеми Господинъ Ректоре, върху онова, което съвсем наяркатко съжда по-надолу.

Никога преди установяването на комунистическата власт в Югославия не бѣхме чували за някаква македонска народност и за македонски език. Това, което титовата власт се зае да поддържа, не отговаря на истината, както нищо общо с истината нѣмаше и твърдението на крапската власт в Югославия по-рано, че македонските славяни били сърби.

От въкоже насамъ днес, македонските албанци, познаваме тези славяни само като българи; и езика им сме наричали български, както и самите тѣ са го наричали.

Въ Истанбул живѣят много по-възрастни албанци, които са дошли от Македония още преди 1912 година, тоест когато Македония бѣше под турска власт. Тѣзи хора не са бивали нито в Сърбия, нито в България. Мнозина измежду тѣхъ знаят да говорят и она чист народен български говоръ, който са научили от местните българи в Македония, тѣхни съотечественици.

Чикашкият университет може, ако желае, да изпрати свой доверен човекъ в Истанбул, за да разговаря съ такива албанци, и да чуе мнението имъ относно народността на македонските славяни.

Присмете, Уважаеми Господинъ Ректоре, уверението ми въ голѣмата ми почитъ и моля да бѣда извиненъ задето Ви главоболя.

Вашъ: Рамаданъ Риза Садикъ

A Letter from an Albanian in Turkey

15 April 1969

Dr. EDWARD H. LEVI,
President of the University of Chicago

DEAR SIR:

I beg to introduce myself as an Albanian by nationality, born in the town of Bitolia in western Macedonia, now under Yugoslav domination. I left my country in 1954 at the age of 28 years and settled in Constantinople. After finishing my studies at Skopje in Macedonia, I taught in the villages of Lajes and Zlokuene in the province of Bitola until 1954; I also taught for awhile in the village of Shemshevo, in the province of Tetovo.

It was naturally a cause of grave distress to me when the Communist authorities of Yugoslavia began to denationalize the Bulgarian population of Macedonia, but I was still more astounded to learn that Mr. Blazhe Koneski, one of the most notorious of the denationalizers, has been granted a degree by the University of Chicago.

My position as an Albanian teacher in various villages and even in Bitolia enabled me to witness the hardships of the Albanians of Macedonia under the present authorities and the activities of the above-mentioned Blazhe Koneski, about whom a public enquiry is being made, and consequently I feel it my duty to bring the following facts to your notice:

There never was any question of a Macedonian language or of Macedonian nationality until the Communists came to power in Yugoslavia. The affirmations of the Tito regime are as far from the truth as were the assertions made so frequently under the monarchy that the Macedonian Slavs were Serbs. For centuries past we Macedonian Albanians knew these Slavs simply as Bulgarians, and we always called their language Bulgarian, as they do themselves.

In Constantinople there are still some elderly people, Albanians who came from Macedonia before 1912, when Macedonia was still under Turkish domination. These people have never been either in Serbia or in Bulgaria. Many of them still speak the pure Bulgarian dialect that they learned in Macedonia from the Bulgarians, their compatriots, living there.

It would be worth while for the University of Chicago to send an envoy to Constantinople in order to confer with these Albanians and hear their opinion about the Slavs in Macedonia.

Begging forgiveness for this intrusion on your valuable time, I trust that you will accord this missive the consideration that the subject deserves.

Yours truly,

RAMADAN RIZA SADIKU
Kurtulus, Kavurma Sok. 41-1
Istanbul, Turkey, Europe

ДРУГО ПИСМО НА АЛБАНЕЦЪ

27 August, 1960

До Господин
Mr. Robert Streater, Dean
Division of the Humanities
University of Chicago
Chicago, Illinois

КОПИЕ: ДО Г-н Ректора на Университета.

(Г-н Рамадан Риза Салиу, албанец живущ в Цариград, бивш учител в Македония под югославска власт, е получил отговора на първото му писмо, пратено от него до ректора на университета в Чикаго. В този писмо той изяснява, че македонските славяни са българи, така познати на албанците от дългове насилие.

Въ отговора на този си писмо е получил писмо от университета в Чикаго, с което не се отговори на поставения от него въпрос. Затова той е отправил второ свое писмо, чието съдържание следва по-долу)

Благодаря ви отговора на писмото, което бях отправил до Господин Ректора на Университета. Често го съзнавам.

Дължа да повтори, че аз — като учител в Македония под югославска власт и жител в тази област до неодамна, знаа, че местното славянско население е българско. И езикът му е български, както е установено и от най-големите слависти като хърватия Ватрослав Ягич, французинът Андре Мазон, чехът Лубор Нидера и десетки други.

Вие наричате Блаже Конески ексодификтор на МАКЕДОНСКИЯ литературен език.

Относно този изяснен език аз дедувам да се прочете писмото аз скопски вестник «Нова Македония», бр. от 8 март настоящата година. Там е изложено какво е констатирано една държавна комисия от трима души, изтворена да провери какъ общество, учениците, чиновниците и прочее се отнасят към славян език. Оказва се, че дори учителите, които го преподават на младешката, си приказват съ ред въ училище на доминант диалект. А чиновниците си слу-

жат и въ официалната си кореспонденция съ един славянски брехотия от местни диалекти, от хърватски или сръбски изрази, приемени съ думи и неоскъдяем изрази от този литературен език. Изложението на комисията е красноречив документ, че теорията на Блаже Конески и нему подобни илюди лица е много смъшно, да не кажа и унищително за днешното общество.

Сега вече властите чрез закона си наредили да не бъде приеман никой на каквато и да е държавна служба, ако не изучи «литературни език». Хората ще се мъчат, значи, да го научават наизуст като стихотворение, защото иначе не ще могат да намерят срѣсти за прехрана на семействата си. Всички тѣзи ужасни и прокляти адати и дѣсти, следъ цѣли двадесет и пет години откако този език, чужд на народа, по диктаторски начинъ бѣде наложенъ въ оная нещастна страна.

Уважаемн Господине, азъ вѣрвамъ, че налагането на единъ изясненъ езикъ, както и забраната на единъ националенъ езикъ или национално име, споредъ всички изяснѣ хора представлява чисто политически актъ. А такъва дѣнина не бѣже да бѣждатъ насърчителни по никакъвъ начинъ.

Азъ си позволявамъ да направя следното запитание: ГОТОВЪ ЛИ Е ЧИКАГСКИЯТЪ УНИВЕРСИТЕТЪ ПУБЛИЧНО ДА КАЖЕ ОТЪ КАКВА НАРОДНОСТЪ СЪЖ ПОСОЧВАНИ (въ множество исторически, научни и политически свидетелства) МАКЕДОНСКИТЪ СЛАВЯНИ ОТЪ ДЕВЕТИЯ ВѢКЪ НАСАМЪ ДО 1944 ГОДИНА, — КОГАТО ВЪПРОСНАТА МАКЕДОНСКА ОБЛАСТЪ СЕ НАМЪРНИ ПОДЪ ВЛАСТТА НА ЮГОСЛАВСКИТЪ КОМУНИСТИ; И ОТЪ КАКВА НАРОДНОСТЪ ПИ Е СМѢТАЛЪ СЛЪБИЯ ЧИГАНСКИ УНИВЕРСИТЕТЪ?

Отлично се знае, че Югославия се омитна и сега да фабрикува въ зветата отъ нея македонска областъ ибикако епона народността, подлагайки на системна денационализация троишните македонски българи. А политикъ е и трагичното положение на бабините люди сръбски и югославска властъ следъ 1912 година.

Отъ писмото Ви откъсвамъ, че Чикагскиятъ Университетъ претърпявалъ богата сбирка отъ български книжници и ималъ преподаватели за албански езикъ. Бѣше съзнание, този харизиранъ съ ролъ на този университетъ.

Съ голяма почитъ,
Рамаданъ Риза Салиу

Appendix 4

Macedonian Tribune. Indianapolis,
25.09.1969

**Албанския представител д-ръ
Джанъ Маркони поздравява
конгреса**

Подиръ това г. Ацевъ представи съ нѣколко думи д-ръ Джанъ Маркони македонецъ-албанецъ отъ Скопйе. Д-ръ Маркони и каза поздравления към конгреса отъ свое име, отъ името на своитѣ сънародници, и отъ името на всички борещи се за свобода. «Поздравлявамъ страната на Александъръ Велики, която по-късно стана страна на Свети Павелъ, Свети Клириль и Методи и други голѣми апостоли за християнство и цивилизация въ Европа». Говорителътъ, който е католикъ по вѣроизповѣдание, изтъкна, че и днесъ още католическата църква е преследвана въ поробена Македония. Той спомена за сестра Алоати, която има толкозь голѣми заслуги въ подпомагането особено на младитѣ българи-македонци въ околността на Гевгели; говори и за кукушкитѣ униати, които за да запазятъ своята българска народност припознаваха за свой духовенъ глава Палата въ Римъ. Д-ръ Маркони изброи и други заслужили католически църковни дейци въ Македония за създаването на училища за македононитѣ българи въ Солунъ, Цариградъ и пр.

«Поздравляваме борбата на МПО за свобода и демокрация. Да живѣе Македония Швейцария на Балканитѣ» за върши д-ръ Маркони изпратен съ бурни ржкоплѣскания.

***

«День на лоялността» и тази година бѣ тържествено отпразнуванъ въ гр. Бѣфало, Н. Я. Участвуваха много организации отъ разни народности съ свои представителни групи, нѣкои отъ които бѣха въ народни носии. Парадѣтъ стана на 28 априль. Публиката бурно акламираше участващитѣ въ парада. А индѣи представители на американския общест

венъ животь сжцо на мѣстото изказаха своитѣ поздравя. Както се вижда отъ горната снимка, Македония и този път бѣ представена на парада. МПО «Йорданъ Гюрковъ» бѣ се поеривава и нашата родина да бже представена съ лицето на организацията и съ две специални плакарди. На снимката се виждатъ и представителни на нашата сзедка

Албаниа. Заслужава да се отбележи, че конкурса по маршировката за парада бѣ спечеленъ отъ македонскитѣ и албанскитѣ родолюбци, които братски манифестираха заедно. Хубавитѣ съичевъ денъ на 28 априль спомогна много за успѣшното провеждане на парада по случай «Лоялти Дей» (Следна на страница втора)

Парада въ Бѣфало

(Следна отъ страница 1-ва)

Маршируващитѣ бѣха бурно акламирали отъ многобройната публика. Иколко пани де войски, облѣчени въ красиви македонски народни носии привличаха вниманието на всички. Тѣ носѣха голѣми плакарди съ надписи: «Лоялти Македонци», Юнайтедъ лѣтационистъ Акшънъ— МПО. Плакардата бѣше носена отъ момичетата Милена К. Павловска и Олга Ст. Ивановъ. На улицитѣ Мейкъ и Джесси парада бѣше посрещали и поздравяли отъ индѣи градски, военни и политически лица. Свидетели на тази трогателна манифестация бѣха и нашитѣ сънародници отъ Торонто семейства Благой Маркови и Атанасъ Икономови, които сжцо участвуваха въ парада.